

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שרה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

כך קיבל רח' 18 את שמו

מר עמי פייקובסקי

למרכז חב"ד ב-770 איסטון פארקוויי, גיליתי שלא כל כך קל לקבל מועד לפגישה עם הרבי. עם זאת, מזכירו של הרבי, הרב בנימין קליין, הסכים להעביר לרבי מכתב שכתבתי.

במכתבי לא הזכרתי דבר על אודות המאורע עם המסעדה הסינית, ולכן נדהמתי כאשר התקשר אלי הרב קליין והודיע שהרבי ביקש שאקפיד על מה שאני אוכל! הוא גם הזמין אותי להגיע ל-770 לאסוף שלושה שטרות של דולר שאותם ביקש הרבי שאתרום לצדקה בארץ ישראל.

הבנתי את המסר של הרבי אלי. למזלי הרב, קלטתי את חומרת האירועים שהתרחשו, וידעתי שאני חייב להתחיל לעשות כמה שינויים באורח החיים שלי. זו הייתה למעשה נקודת מפנה בחיי, והשלב שבו התחלתי להקפיד על שמירת מצוות.

ככל שהלכתי והתקדמתי בדרכי זו, החלטתי להפסיק לעבוד בשבת, ומשמעות החלטה זו הייתה שאיאלץ לסגור את החנות שלי בשבתות.

צעד זה היה כרוך בקושי מיוחד עבורי, מאחר שהשבתות היו ימי המכירות העמוסים ביותר. אם בכל ימות השבוע היה היקף המכירות מגיע לכמה מאות דולרים בלבד, הרי בשבתות היקף המכירות נע בין חמשת אלפים לחמשה עשר אלף דולרים. במילים אחרות, יותר מתשעים אחוז מסך ההכנסות שלי התבססו על המכירות בשבתות.

זאת ועוד, אילו הייתי מקצץ עד כדי כך את היקף ההכנסות שלי, לא הייתי מצליח להמשיך לשלם את השכירות על החנות. היה לי חוזה נוקשה לתום לעשרים שנה. בעלי המקום הזהיר אותי מהרגע הראשון: "אל תעלה אפילו על דעתך להפר את החוזה הזה. אם רק תנסה, ארדוף אותך עד סוף ימך".

בהתחלה ניסיתי למצוא מישהו שיסכים לקחת במקומי את המקום בשכירות, אך ניסיונותי אלו לא הניבו תוצאות. לא ידעתי מה עוד אוכל לעשות - הדבר היחיד שהיה ברור לי הוא שאני חייב לסגור את החנות בשבתות. החלטתי לכתוב לרבי: "אינני רוצה לעבוד בשבתות,

«

אחרי שסיימתי את שירותי בצה"ל - במהלכו גם לחמתי במלחמת יום הכיפורים בשנת תשל"ד (1973) - עברתי להתגורר בארצות הברית, בלוס אנג'לס, שם פתחתי חנות בגדים גדולה במיקום מרכזי בלב מתחם של חנויות הלבשה - בפינת הרחובות דרום לוס אנג'לס ופיקו בולברד.

בשלב מסוים פנה אלי יצרן בגדים סיני בהצעת שותפות. נפגשנו, ומאחר שההצעה נראתה טובה בעיניי, הבעתי את הסכמתי. אחרי שחתמנו על החוזה, הוא הזמין אותי לחגוג את חתימת העסקה במסעדה סינית, ועל אף שלא הקפדתי אז על שמירת מצוות, ביקשתי ממנו, "אל תזמין עבורי חזיר". במהלך ארוחת הערב הרמנו כוסית לחיים על ליקר כלשהו שהיה לו טעם מוזר; בנוסף, גם אכלתי כמה מאכלים שטעמם היה משונה, ובהמשך חליתי מאוד. אני זוכר שהקאתי והתחננתי לה, "בבקשה... בבקשה... אני מצטער שאכלתי את זה". המאורע הזה הטריד אותי מאוד, אך כעבור זמן מה, שכחתי ממנו.

חלפו כמה חודשים, ובדרכי לביקור מולדת בישראל, החלטתי לעצור בניו יורק כדי לקבל את ברכתו של הרבי שאזכה להתחתן ולהקים בית בישראל. אולם, כשהגעתי

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

לכן החלטתי לסגור את החנות שלי, ואני מבקש ברכה שהחלטה זו לא תפגע ביי".

כעבור כמה ימים קיבלתי את תשובתו של הרבי. הרבי עודד אותי בהחלטתי, תוך שהוא מציין את הזכות הגדולה שבשמירת השבת, והדגיש שעלי להקפיד להתחיל את שמירת השבת לפני שקיעת החמה. כמו כן, הורה לי הרבי "להפיץ תורה מתוך שמחה", והוא מתח קו להדגשה תחת המילה 'שמחה'. בנוסף הורה הרבי "לתת צדקה במקום העסק", וכהשתתפות בנתינת הצדקה, צירף הרבי שמונה עשר דולר - שטר של עשרה דולר, שטר של חמישה דולרים, שטר של שני דולרים ושטר של דולר.

תשובתו של הרבי נסכה בי עידוד רב, ובעקבותיה החלטתי לגשת למחרת לבעל החנות ופשוט להודיע לו - ולא משנה מה תהיה תגובתו - "אני יהודי, ועלי לסגור את החנות - הנה אני מחזיר לך את החוזה". אבל בעל החנות לא היה במקום.

חזרתי אל החנות, ורגעים אחר כך נכנס אדם שהכריז - להפתעתי הרבה - "אני מעוניין לרכוש את המקום הזה". "אני לא בעל הבית", אמרתי. "אתה צריך לדבר עם בעל המקום".

"כבר דיברתי עם הבעלים", ענה האיש, "והוא הביע את הסכמתו למכור, אבל הוא אמר שלך יש חוזה שכירות על המקום. לשם כך באתי - כדי לקנות ממך את הזכויות".

ההצעה שלו הייתה נדיבה למדי, ואני הבעתי את הסכמתי. בו במקום הוא שלף פנקס צ'קים, וכתב צ'ק על כל הסכום - באמצעותו רכשתי בית, ובכסף שנשאר הקמתי עסק לייצור בגדים.

בפעם הבאה שביקרתי אצל הרבי, כאשר עברתי על פניו בעת חלוקת הדולרים לשליחות מצווה ביום ראשון, סיפרתי לו על הנס שקרה. הרבי עשה בידו תנועת ביטול, כפוטרו את כל העניין, אבל אני באמת הרגשתי שזה נכון - שהקשר שלי עם הרבי הביא לשרשרת של ניסים, אחד אחרי השני.

תחילה, חשבתי לקרוא לחברת הביגוד שהקמתי על שמי, "בגדי ספורט עמי", אבל אז הבנתי שחסיד לא אמור להתרברב ולהבליט את האגו שלו, ועלה לי רעיון לקרוא לחברה 'שמאטע', כלומר 'סמרטוט' ביידיש. חשבתי שזה שם מתוחכם, אבל כשכתבתי על כך לרבי, הוא ענה שלא ראוי להתייחס לבגדים בזלזול. הרבי ציטט את דברי חז"ל בתלמוד לפיהם הבגדים מכונים 'מכבודתא' - מילה

בארמית שפירושה 'כבוד' - וציין שהדבר נכון במיוחד ביחס לבגדים המיוצרים תוך הקפדה על דיני שעטנז האוסרים על תערובת של צמר ופשתן. תחילה תמהתי על תשובתו זו של הרבי, אך כששאלתי על כך את מזכירו של הרבי הרב לייבל גרונר, הוא הסביר: "הרבי רוצה שתהפוך סמרטוטים לבגדים, לא בגדים לסמרטוטים".

אז נזכרתי בשמונה עשר הדולרים שהרבי שלח לי כשהודעתי לו על רצוני לסגור את החנות - ובכל המאורעות הפלאיים שהתרחשו מאז - והחלטתי לקרוא לחברה שלי 'רחוב 18'.

שמונה עשר הוא גם הערך הגימטרי של ח"י, מלשון 'חיים'. הרב גרונר עזר לי להבין את משמעותה של מילה זו, כשאמר, "אינך רואה? הרבי יסייע לך להחדיר חיים בכל מה שאתה עושה" - וזה בהחלט התברר כנכון לחלוטין.

מר עמי פייקובסקי, יום גדל"ן, מתגורר בירושלים. הוא רואיין בביתו בחודש ניסן תשע"ה (2015).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ב (1951) — אחרי ששימש בפעם האחרונה סנדק בברית מילה, בבית משפחת חיטריק בברית לבנם יוסף יצחק, נשא הרבי שיחה בנוגע לברית מילה. פעמיים נוספות כוּבד הרבי בסנדקאות במהלך שנת תשי"א. ל' במרחשוון

< תשל"ח (1977) — לראשונה מאז האירוע הלבבי שעבר בליל שמיני עצרת, יצא הרבי מ-770 לספרייה, כדי לראות אוסף ספרים ומכתבים שהגיעו מפולין. האוסף היה חלק מספריית אדמו"ר הרי"צ, והוא נאלץ להשאירם בפולין בעת עזיבתו את המדינה בתקופת הכיבוש הנאצי. שעתיים תמימות ישב הרבי ועבר על כל ספר ועל כל קבוצת דפים, מסמכים, וכתבי היד, וכשסיים חזר לחדרו. לשמחה הגדולה ולנחת רוח העצומה שנגרמו לרבי מהעיון באוסף, היה ככל הנראה השפעה מכריעה בהטבת מצבו הבריאותי, שכן, כעבור יממה אחת בלבד זכינו לכך שהרבי נסע לביתו, לראשונה מאז ליל שמיני עצרת. כ"ח במרחשוון

1 תורת מנחם. כרך ד. עמ' 140

מוחפז ומחפץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'. להזמנות: JEM.CO.IL ובחנייות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד